

V. 338. δοκοῦσαν Ὀρέστην. Voluit, opinor, librarius δοκοῦσαι.

V. 350. τοῦδ' οὐκ ἀμνημονῶ.

V. 359. ἐν ἀρμάτων ὄχοις omisso δ'. Particula tamen vix potest abesse.

V. 363. κασιγνήτῃ^ω στόμα. Suprascriptam lectionem κασιγνήτῳ non multum abest, quin pro genuina habeam.

V. 379. τὸ φαῦλον.

V. 382. ἦν οἴστρος.

V. 385. Εὐρώπας διαμείψας.

V. 399. ἐλπίς γένητ' ἐπὶ. „Hoc minus accurate indicari potuit, quia extremus margo, cui hoc adscriptum est, abscissus est, ita ut fortasse prima littera evanuerit.“ GOELLER. Sed tum nihil esset variationis.

V. 404. κοινὰ^ε δόξαι.

V. 421. ἀκτὰν Ἀχιλλῆος. „Pertinens ad hanc vocem scholium adscribam: Στεφ.